

กฎกระทรวง : ทางต้นหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบุลย์ แก้วเพทาย*

ตอนที่ ๑ กฎกระทรวง คือ “ทางต้น”

จากมุมมองภาครัฐสะท้อนว่า การลงทุนเป็นการนำเงินทุนออกนอกระบบสหกรณ์ จึงออกมาตรการกำกับควบคุมให้ลงทุนได้ ไม่เกินทุนเรือนหุ้นร่วมกับทุนสำรอง แต่กลับไม่เสนอทางออกว่า เงินทุนที่เหลือจากการบริการทางการเงินแก่สมาชิกแล้ว จะนำไปบริหารอย่างไร? หรือมีทางออกอื่นใดได้บ้าง?

“กฎหมายสหกรณ์มาตรา ๖๒ (๑) ถึง (๗)” บัญญัติให้อำนาจ “เงินของสหกรณ์” ไปฝากหรือลงทุนได้ตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีได้แยกแยะว่า “เงินของสหกรณ์” คืออะไรบ้าง

กฎกระทรวงที่จำกัด “เงินของสหกรณ์” ไว้เพียงทุนเรือนหุ้นกับทุนสำรอง แต่ไม่รวมเงินรับฝาก จึงถือว่า ขัดแย้งกับกฎหมายสหกรณ์ มาตรา ๖๒

การระดมเงินทุนด้วยการรณรงค์ให้สมาชิกสหกรณ์ “นำเงินมาฝากและถือหุ้น” ถือเป็นวัตถุประสงค์หลักในการ “รวมกลุ่ม-รวมคน” เพื่อการออมเงิน และนำเงินทุนนั้นมาให้บริการช่วยเหลือทางการเงินแก่สมาชิก โดยกำหนด “อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงกว่าธนาคารและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำกว่าธนาคาร”

นี่คือ อุดมการณ์และเจตนารมณ์ของสหกรณ์

หากมีเงินทุนคงเหลือหลังจากการให้บริการทางการเงินแก่สมาชิก

กฎหมายได้หาทางออกไว้แล้ว โดยอำนาจไปฝากหรือลงทุนได้ตามมาตรา ๖๒ (๑) ถึง (๗)

การกำหนดเพดานการลงทุน แต่ไม่พยายามคิดหาทางออกให้กับสหกรณ์ จึงเกิดภาวะ “ตีบตัน”

ข้อมูลการเงินปี ๒๕๖๗ (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์) สหกรณ์ออมทรัพย์ทั้งระบบ มีสินทรัพย์ หรือทุนดำเนินงานทั้งสิ้น ๓.๔๓๓ ล้านล้านบาท (สินทรัพย์ = หนี้และทุน = ๓.๔๓๓ ล้านล้านบาท)

๑.๑ แหล่งที่มาของทุนดำเนินงาน(Source of Fund) รายการหลักๆ มีดังนี้ **ทุนของสหกรณ์ (รวมทุนเรือนหุ้น)** ๑.๖๒๐ ล้านล้านบาท คิดเป็น ๔๗.๑๙% **เงินรับฝากจากสมาชิก** ๑.๓๔๗ ล้านล้านบาท คิดเป็น ๓๙.๒๔% รวมเป็นเงิน ๒.๙๖๗ ล้านล้านบาท คิดเป็น ๘๖.๔๓% ของทุนดำเนินงานทั้งสิ้น

๑.๒ แหล่งใช้ไปของทุนดำเนินงาน(Use of Fund) รายการหลักๆ มีดังนี้ **การให้เงินกู้แก่สมาชิก** ๒.๓๗๒ ล้านล้านบาท คิดเป็น ๖๙.๐๙% เงินทุนที่เหลือจากการให้เงินกู้แก่สมาชิก สหกรณ์นำไปลงทุนตามที่กฎหมายกำหนด **มีเงินลงทุน** ๗๖๖,๑๒๗ ล้านบาท คิดเป็น ๒๒.๓๑% ของทุนดำเนินงานทั้งสิ้น

เงินให้กู้แก่สมาชิกรวมกับเงินลงทุน ๓.๑๓๘ ล้านบาท คิดเป็น ๙๑.๔๐% ของทุนดำเนินงานทั้งสิ้น

นี่คือวิกฤตทางต้น ที่ภาครัฐไม่ได้คิดหาทางออกให้กับเงินลงทุนจำนวนมหาศาลถึง ๗๖๖,๑๒๗ ล้านบาทคิดเป็น ๒๒.๓๑% ของทุนดำเนินงานทั้งสิ้น และยังมีเงินทุนคงเหลืออีก ๒๙๕,๒๖๘.๑๑ ล้านบาทคิดเป็น ๘.๖๐% ของทุนดำเนินงานทั้งสิ้น หลังจากให้เงินกู้แก่สมาชิกและนำไปลงทุน

กฎกระทรวง : ทางตันหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบุลย์ แก้วเพทาย*

การสร้าง“ วิกฤตทางตัน” ครั้งนี้ เป็นการก่อปัญหา อันมีต้นเหตุมาจากภาครัฐเสียเอง และอาจเป็นภัยคุกคามที่กลายเป็นความเสี่ยงในการสร้างวิฤตที่รุนแรงต่อไปในอนาคต

มีหน้าที่ส่งเสริม แต่กลับสกัดขัดขวาง แล้วจะมีหน่วยงานส่งเสริมไว้ทำไม?

.....

ตอนที่ ๒ หลักการและเจตนารมณ์ของสหกรณ์

โดยหลักคิดอุดมการณ์สหกรณ์ คือ “หลักการรวมคนรวมกลุ่ม” (One for All & All for One) เพื่อดำเนินธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายตามหลักคิดและอุดมการณ์ ดังนี้

๒.๑ การกินดีอยู่ดี(Well-being)

๒.๒ ความเป็นธรรมทางสังคม(Social Justice)

๒.๓ ความสงบสันติสุข(Peace and Happiness)

จากหลักคิดและอุดมการณ์สหกรณ์ จึงได้กำหนด “หลักการและวิธีการสหกรณ์” (Principle and Practices) เพื่อนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

โดย“หลักการและวิธีการสหกรณ์”นั้น มิใช่เพียงแค่“รวมคน-รวมกลุ่ม”กัน เพื่อดำรงชีวิตแบบ “ช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือซึ่งและกัน(Self-help and Mutual-help)” เท่านั้น

หากแต่ยังมีเป้าหมาย“รวมคน-รวมกลุ่ม” เพื่อดำเนินธุรกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งในเชิงธุรกิจให้มีศักยภาพที่สามารถแข่งขันกับระบบทุนนิยมภาคเอกชน(*Private Sector*) ได้

เนื่องจากธุรกิจภาครัฐ-รัฐวิสาหกิจ(*Public Sector--State Enterprises*) ประสบความล้มเหลวในการพัฒนาศักยภาพแข่งขันกับภาคเอกชน จึงเกิดแนวคิดในการสร้างธุรกิจภาคประชาชน(สหกรณ์)(*Cooperative Sector*) ตามที่ “ขบวนการสหกรณ์สากล”ได้ดำเนินการมาว่าสองศตวรรษ

โดยหลักคิดและแนวทางสากลแห่งสหกรณ์ คือ การสร้างระบบธุรกิจภาคประชาชนให้เข้มแข็งสามารถต่อสู้กับระบบทุนนิยมภาคเอกชนที่“กดขี่ขูดรีด..เอารัดเอาเปรียบ และไร้ซึ่งมนุษยธรรม”

ธุรกิจทุนนิยมภาคเอกชน ยึดถือเป้าหมาย“กำไรสูงสุด(*Profit Maximization*)” และ “มูลค่าสูงสุดทางธุรกิจ(*Wealth Maximization*)” ยึดถือผลประโยชน์ของตนเองเป็นที่ตั้ง ด้วยการ“การกดขี่ขูดรีดและเอารัดเอาเปรียบ” อันก่อให้เกิดช่องว่างทางชนชั้น ไม่มีความเป็นธรรมทางสังคม ส่งผลให้สังคมไร้ซึ่งความสงบและสันติสุข

กฎกระทรวง : ทางต้นหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบูลย์ แก้วเพทาย*

ขณะที่การดำเนินธุรกิจของภาคประชาชน ระบบสหกรณ์จะยึดถือ “กำไรอันสมเหตุสมผล” เพื่อเสริมสร้าง “คุณค่าแห่งชีวิตที่ดีงาม” ของประชาชนให้มี “ความอุดมสมบูรณ์แห่งชีวิต (Abundance of Life)” ซึ่งมีภาวะ “การกินดีอยู่ดี (Well-being) และมีความเป็นธรรมทางสังคม (Social Justice) เพื่อนำไปสู่เป้าหมายสูงสุด คือ สังคมมีความสงบและสันติสุข (Peace and Happiness)”

ดังนั้น ความเข้มแข็งและความเจริญก้าวหน้าของธุรกิจภาคประชาชน (Cooperative Sector) ย่อมเกิดจากการรวมกลุ่ม-รวมคนกัน...ระดมเงินทุนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการเงิน

มิเช่นนั้น..ไม่มีทางต่อสู้แข่งขันกับระบบทุนนิยม..ที่มีความแข็งแกร่งทางการเงินได้

ตอนที่ ๓ ทิศทางสหกรณ์สากล: สู่ธุรกิจการเงินที่มีศักยภาพ

ด้วยหลักคิดแห่งสหกรณ์สากลของ โรเบิร์ต โอเวน บิดาแห่งสหกรณ์สากล ได้มีการนำหลักคิดนี้ไปใช้ โดยการริเริ่มก่อตั้งสหกรณ์เครดิตหรือสหกรณ์การเงินขึ้น และมีการพัฒนาอย่างเข้มแข็งจนแพร่หลายทั่วไปในยุโรป ดังต่อไปนี้

๓.๑ ธนาคารพาณิชย์ภาคประชาชนในยุโรป

(๑) ธนาคาร Raiffeisen (Raiffeisenbanken) โดยนักสหกรณ์ชาวเยอรมัน Friedrich Wilhelm Raiffeisen ผู้ก่อตั้งสหกรณ์เครดิตในชุมชน ต่อมาได้พัฒนาไปเป็นธนาคารพาณิชย์ในเครือข่ายสหกรณ์การเงิน ชื่อ “ธนาคารไรฟไฟเซน” หรือ ภาษาอังกฤษเรียกว่า “German Cooperative Financial Group” กิจกรรมธนาคารได้ขยายเติบโตไปทั่วยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก โดยเฉพาะเป็นธนาคารที่ใหญ่เป็นอันดับสองในประเทศออสเตรีย

(๒) ธนาคาร DG BANK (Deutsche Genossenschaftsbank) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น DZ BANK (Deutsche Zentral Genossenschaftsbank) ซึ่งเป็นธนาคารกลางที่เกิดจากการควบรวมของเครือข่ายกิจการสหกรณ์การเงินและธนาคารสหกรณ์ต่างๆ ในเยอรมัน (Volksbanken-Raiffeisenbanken) ในชนบทและในเมืองจำนวนประมาณ ๗๐๐ แห่ง ภายใต้ชื่อว่า

“สมาคมธนาคารสหกรณ์เยอรมันแห่งสหพันธรัฐ”

“Federal Association of German Cooperative Banks”

กฎกระทรวง : ทางต้นหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบุลย์ แก้วเพทาย*

ธนาคาร DZ BANK เป็นธนาคารพาณิชย์ที่ใหญ่มากเป็นอันดับสองของประเทศเยอรมัน โดยมีสาขาเครือข่ายจำนวนกว่า ๗,๒๐๐ แห่งทั่วโลก มีธุรกิจเครือข่าย ทั้งธุรกิจภาคอสังหาริมทรัพย์ ประกันภัย การจัดการสินทรัพย์ และอื่นๆ

(๓) ราโบแบงก์(Rabobank) มีประวัติมาจาก Raiffeisen-Bank และ Boerenleebank ซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจการเงินของระบบสหกรณ์ ตั้งอยู่ที่“ยูเทรกต์ ประเทศเนเธอร์แลนด์” มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองในเนเธอร์แลนด์ โดยมีธุรกิจเครือข่ายการธนาคาร (อาหารและเกษตร) ประกันภัย อสังหาริมทรัพย์ การจัดการสินทรัพย์ และอื่นๆ

(๔) ธนาคาร Ha Poalim(ธนาคารฮาโปอาลิม) ธนาคารพาณิชย์ในประเทศอิสราเอล เคยเป็นธนาคารของประชาชนในภาคแรงงานและสหกรณ์ -HISTADRUT : *General Federation of Labour in Israel* ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์ที่ใหญ่ที่สุดในอิสราเอล ต่อมาเกิดวิกฤตการเงิน จึงโอนไปเป็นธนาคารของรัฐ

๓.๒ สถาบันสหกรณ์การเงินระดับชาติในประเทศเกาหลีใต้

(๑) ชุมนุมสหกรณ์เครดิตยูเนียนแห่งสาธารณรัฐเกาหลีใต้ (National Credit Union Federation of Korea) เป็นองค์กรสหกรณ์ระดับชาติของสหกรณ์เครดิตยูเนียนแห่งประเทศไทย มีสมาชิก ๘๖๖ สหกรณ์ และดำเนินธุรกิจด้านการเงินและการประกันภัย มีสินทรัพย์ทุนดำเนินงานทั้งสิ้น ๑๑๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ ๓,๘๕๐,๐๐๐ ล้านบาทโดยประมาณ

(๒) ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ชุมชนแห่งสาธารณรัฐเกาหลีใต้ (Korean Federation of Community Credit Cooperatives : KFCC) KFCC เป็นชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ระดับชาติแห่งเกาหลีใต้ ที่มีสินทรัพย์ขนาดใหญ่มากเป็นเงินถึง ๒๘๐ ล้านล้านวอน หรือ ๖.๔๔ ล้านล้านบาท(ปี ๒๕๖๖) KFCC มีอำนาจกระทำการทางธุรกิจอะไรบ้าง?

อำนาจกระทำการของ KFCC

KFCC ถือเป็นชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ระดับชาติของเกาหลีที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย ซึ่งมีสหกรณ์สมาชิกจำนวนกว่า ๑,๓๐๐ แห่งทั่วประเทศ KFCC มีขอบเขตและช่องทางการบริหารเงินทุนบางส่วน ตามข้อมูลการเงินในปี ๒๕๖๓ ดังต่อไปนี้

(๒.๑) ธุรกิจด้านสินเชื่อ เป็นเงิน ๕.๑๓ แสนล้านบาท

(๒.๒) ลงทุนในทุนเรือนหุ้น เป็นเงิน ๑.๒๖ แสนล้านบาท

(๒.๓) ลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นเงิน ๑.๓๔ ล้านล้านบาท

โดยมีช่องทางและขอบเขตการลงทุนในธุรกิจทั้งภายในและต่างประเทศ ดังนี้

***ตราสารทุน(หุ้น-ในตลาดหุ้น) *ตราสารหนี้(หุ้นกู้/พันธบัตร)**

กฎกระทรวง : ทางต้นหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบุลย์ แก้วเพทาย*

*ธุรกิจดูแลสินทรัพย์(Custody)

*ธุรกิจแลกเปลี่ยนเงินตรา(Exchange)

*ธุรกิจประกันภัย-ประกันชีวิต

*ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

*ลงทุนซื้อกิจการ(Takeover)

*ลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

*ธุรกิจบริการตรวจสอบ

นอกจากทำธุรกิจเป็นเครือข่ายอย่างกว้างขวางแล้ว

KFCC ยังมีระบบคุ้มครองเงินฝาก มีอัตราสมทบ ๐.๑๓% ของเงินฝาก

ข้อมูลของขบวนการสหกรณ์สากลทั่วโลกแสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีการรวมกลุ่มกันเป็นสหกรณ์ โดยรวมคน-รวมเงิน เพื่อดำเนินธุรกิจให้เกิดความเข้มแข็ง และมีศักยภาพแข่งขัน ซึ่งเป็นการรวมพลังอำนาจ เพื่อคานผลประโยชน์กับระบบทุนนิยมภาคเอกชน ตามเจตนารมณ์ของผู้ก่อตั้งแห่ง “ขบวนการสหกรณ์สากล”

ขณะที่“ภาครัฐไทย” พยายามกำกับควบคุมขบวนการสหกรณ์ไทย

ด้วยการ“สกัดขัดขวาง”มิให้เจริญเติบโต โดยอ้าง Search for Yield

ทั้งๆที่การแสวงหาผลตอบแทนที่ดี..เพื่อชีวิตที่มีคุณค่า..ถือเป็นเรื่อง

ธรรมดา

ตอนที่ ๔ บทบาทภาครัฐไทย..เพื่อใคร?

ภาครัฐในต่างประเทศ ให้ความสำคัญคุ้มครองและส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจการเงินภาคประชาชนหรือระบบสหกรณ์การเงิน ให้พัฒนาเจริญก้าวหน้า ด้วยการขยายขอบเขต และต่อยอดอำนาจกระทำการทางด้านธุรกิจการเงิน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มพูนอำนาจ และผลประโยชน์ภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพระดับประเทศ

แต่บทบาทภาครัฐไทย กลับมีท่าทีสนับสนุนทุนนิยมภาคเอกชน โดยเฉพาะสถาบันการเงินของทุนใหญ่ธนาคารพาณิชย์ เพราะนอกจากไม่เคยคิดค้นแสวงหาวิธีส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจภาคประชาชนแล้ว มิหนำซ้ำยังคอยสกัดขัดขวางไม่ให้ขบวนการสหกรณ์มีความเจริญเติบโตและก้าวหน้า ด้วยการออกกฎกระทรวง เช่น กฎกระทรวงการฝากและการลงทุน ที่ออกมากำกับควบคุมเพดานการลงทุน ซึ่งเท่ากับมีเจตนาที่จะจำกัดเงินทุนมิให้เจริญเติบโต

กฎกระทรวง : ทางตันหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบุลย์ แก้วเพทาย*

ด้วยเหตุการณ์เช่นนี้ ดูเหมือนจะเป็น“การส่งเสริมสนับสนุนธนาคารพาณิชย์ มากกว่า
คุ้มครองและส่งเสริมระบบสหกรณ์” ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๕ วรรคสาม
ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า

“รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครอง และสร้างเสถียรภาพ

ให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่างๆ...”

ตามเจตนาและเหตุผลของหน่วยงานภาครัฐ อาจต้องการกำกับมิให้เกิดความเสี่ยงใน
การลงทุน ซึ่งแทนที่จะกำหนดเกณฑ์บริหารความเสี่ยง กลับใช้วิธีจำกัดเพดานเงินลงทุน

อันเป็นการสร้างความเสี่ยงชุดใหม่ขึ้นมา...ที่นำไปสู่“ทางตันมากกว่าเป็นทางออก”

การจำกัดเพดานเงินลงทุนไม่เกินทุนเรือนหุ้นรวมทุนสำรอง โดยไม่รวมเงินฝาก จะมีผลทำ
ให้เงินทุนที่เหลือจากเงินให้กู้แก่สมาชิก ถูกจำกัดช่องทางการบริหารเงินทุนหรือสินทรัพย์ เพื่อ
หารายได้ของระบบสหกรณ์ออมทรัพย์

ดังนั้นก่อนที่จะภาครัฐจะกำหนดเป็นกฎกระทรวงออกมา ควรที่จะคิดค้นวิธีการหรือ
แนวทาง ในการแสวงหา“ทางออก” ให้กับระบบสหกรณ์ออมทรัพย์เสียก่อน เพื่อเปิด
ช่องทางการบริหารเงินทุนหรือสินทรัพย์ให้เกิดรายได้

แทนที่จะสร้าง“ทางออก”

แต่กลับสร้าง “ทางตัน” ในการบริหารเงินทุนโดยภาครัฐเสียเอง

ตอนที่ ๕ “ทางออก”การบริหารเงินทุนสหกรณ์

หากต้องการให้สหกรณ์มีการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน ภาครัฐไทยควรต้องศึกษาเพื่อ
เรียนรู้ถึง “วิสัยทัศน์ตามแนวทางสหกรณ์สากล” และ เข้าใจถึง“องค์ความรู้ด้านภูมิทัศน์
ทางการเงิน(Financial Landscape)” ให้ชัดเจน โดยเรียนรู้ศึกษาจากระบบสหกรณ์หรือ
ขบวนการสหกรณ์สากลทั่วโลก

มิใช่มุ่งมัน..เพียงการจำกัดเพดานเงินลงทุนไม่เกินทุนเรือนหุ้นรวมกับทุนสำรองเท่านั้น

นับจากระบบสหกรณ์ออมทรัพย์ก่อเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๒ สหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งถือเป็น
สหกรณ์การเงินหรือสถาบันการเงินในรูปแบบสหกรณ์ ยังไม่เคยมีการกำหนด “ภูมิทัศน์
ทางการเงิน(Financial Landscape)”

๕.๑ ภูมิทัศน์ทางการเงิน(Financial Landscape)

กฎกระทรวง : ทางตันหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบุลย์ แก้วเพทาย*

ระบบสหกรณ์ออมทรัพย์ ควรที่จะต้องพิจารณาศึกษากำหนด“ภูมิทัศน์ทางการเงิน” เพื่อรองรับในการกำกับความเสี่ยงและเสริมสร้างเสถียรภาพทางการเงิน โดยภาครัฐและขบวนการสหกรณ์ควรจะต้องร่วมกันพิจารณาเพื่อกำหนด“ภูมิทัศน์ทางการเงิน” ดังนี้

(๑) กองทุนคุ้มครองเงินฝาก(Deposit Protection) ในระบบสหกรณ์

(๒) กองทุนเสถียรภาพทางการเงิน(Stabilization Fund) เพื่อรองรับวิกฤตหรือความเสียหายทางการเงินของสหกรณ์

(๓) การสร้างระบบและกลไกเพื่อรองรับการเป็นแหล่งพึ่งพิงสุดท้าย(Last Resort) กรณีเกิดวิกฤตทางการเงินของสหกรณ์

(๓.๑) ระบบบอกเหตุล่วงหน้า(Early Warning System-EWS)

เพื่อบอกเหตุล่วงหน้าถึงความเสี่ยงทางการเงินของสหกรณ์

(๓.๒) Prompt Preventive Action คือ กลไกการป้องกัน มิให้เกิดวิกฤตทางการเงิน

(๓.๓) Prompt Corrective Active คือ กลไกการแก้ไขฟื้นฟู กรณีเกิดวิกฤตด้านการเงิน

(๓.๔) Lender การกำหนดแหล่งเงินทุนอันเป็นแหล่งที่พึ่งพิงสุดท้ายทางการเงิน ซึ่งสามารถให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทางการเงินในการฟื้นฟูกิจการของสหกรณ์ที่เกิดวิกฤต

๕.๒ โครงสร้างการดำเนินธุรกิจ(Business Model)

สหกรณ์ออมทรัพย์ คือ สหกรณ์การเงินหรือสถาบันการเงินในรูปแบบสหกรณ์ ควรจะมีโครงสร้างการดำเนินธุรกิจ(Business Model) อย่างไร เมื่อธุรกิจการเงินในระบบสหกรณ์ออมทรัพย์มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและมหาศาล **ภาครัฐไทยต้องมีใช้คอย“จำกัดขีดขวาง”..มิให้เติบโตที่นำไปสู่ “ทางตัน”** หากแต่ต้องร่วมกับขบวนการสหกรณ์ไทยพิจารณากำหนดขอบ เขตการพัฒนา และขยายต่อยอดธุรกิจในอนาคต เพื่อเป็นทางออกในการบริหารเงินทุน(ระบายนเงินทุน) โดยมีแนวการพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดแนวทางการลงทุนสำหรับสหกรณ์ที่มีเงินทุนขนาดใหญ่ โดยหาแนวทางในการเปิดช่องทางขยายขอบเขตการลงทุนอย่างไร ด้วยวิธีกำหนดเกณฑ์การบริหารความเสี่ยงมากกว่าการจำกัดเพดานการลงทุนไม่เกินทุนเรือนหุ้นร่วมกับทุนสำรอง **หรืออาจมีเกณฑ์กำกับที่เข้มงวดเฉพาะส่วนที่เกินว่า จะมีมาตรการอย่างไร?**

(๒) การขยายขอบเขตการลงทุนของชุมนุมสหกรณ์ระดับชาติและระดับวิชาชีพ ภาครัฐควรร่วมกับขบวนการสหกรณ์ในการคิดขยายขอบเขตการลงทุน โดยกำหนดอำนาจกระทำการของชุมนุมสหกรณ์ทั้งระดับชาติ(National) และระดับวิชาชีพ(Regional) ให้สามารถลงทุนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อให้สหกรณ์มีช่องทางระบายนเงินทุนและสินทรัพย์(Use

กฎกระทรวง : ทางต้นหรือทางออกการบริหารเงินทุนสหกรณ์*

โดย ไพบุลย์ แก้วเพทาย*

of Fund) ที่เหลือจากการให้เงินกู้แก่สมาชิก เหมือนกับขบวนการสหกรณ์สากลที่สามารถ
มุ่งมั่นพัฒนาศักยภาพในเชิงธุรกิจ..ให้สามารถแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ในระบบทุนนิยมได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) การขยายขอบเขตธุรกิจโดยการก่อตั้งธนาคารสหกรณ์ เพื่อเพิ่มช่องทางบริหารการเงินให้สามารถเจริญเติบโตก้าวหน้า มีศักยภาพการแข่งขันเชิงธุรกิจ(Competency) โดยการขยายโอกาสและขอบเขตการลงทุนให้เป็นมืออาชีพ ควรผลักดันให้เกิดธนาคารพาณิชย์เต็มรูปแบบที่ระบบสหกรณ์เป็นเจ้าของผู้ถือหุ้น **รวมทั้งการก่อตั้งบริษัทหลักทรัพย์(บล.)และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน(บลจ.)** เพื่อบริการขยายช่องทางการลงทุนให้มากขึ้น

ตอนที่ ๖ บทสรุป: ภาครัฐไทยที่ไร้ศักยภาพและภูมิความรู้สหกรณ์

การที่ภาครัฐไทยและผู้นำสหกรณ์ไทยบางส่วน มองว่า สหกรณ์เป็นเพียงองค์กร
สวัสดิการ ที่มีได้เป็นกิจการแสวงหากำไร(Non-profit Enterprise) สะท้อนให้เห็นถึง
มุมมองที่อ่อนด้อย..ไร้วิสัยทัศน์และองค์ความรู้สหกรณ์ เพราะไม่พยายามที่จะเรียนรู้..เข้าใจ
และเข้าถึงความเป็นมาแห่งเจตนารมณ์ของอุดมการณ์สหกรณ์สากล” ในการคิดค้นและ
แสวงหาแนวทางการต่อสู้กับทุนนิยมที่เหี้ยมโหดอำมหิตและไร้เมตตาปราณี

โดยเฉพาะทุนการเงินที่เป็น“เลื่อนอนกินแห่งทุนนิยมอันสามัญ”

ภาครัฐไทย..ที่ดำรงชีพด้วย“ฐานภาษี”...จึงมีเพียง“ฐานคิด”..แบบเจ้าขุนมูลนาย..

ที่มุ่งใช้อำนาจเพื่อ “กำกับควบคุมมากกว่ากำกับส่งเสริม”

มิเพียง“ไม่ส่งเสริมสนับสนุน” หากยังพยายาม“สกัดขัดขวาง”การเจริญเติบโต **สุดท้าย..**
ก็ไม่พ้นเป้าหมายที่ต้องการกำจัดระบบสหกรณ์ออมทรัพย์..ให้พ้นเส้นทาง“เลือนนอนกิน”
ของระบบธนาคารพาณิชย์(ทุนนิยมเอกชนหรือทุนการเงินผูกขาด..ขนาดใหญ่)..ใช่หรือไม่?

อย่าจำกัดขอบเขตให้อยู่เพียงภายในระบบสหกรณ์

มิเช่นนั้น ก็เท่ากับส่งเสริม..“เลื้อยงอนกิน” แห่งทุนการเงินผูกขาด..

ขนาดใหญ่

[illegible]